

Župa Svetog Vida Vidovec

Šesta Uskrsna Nedjelja

26. svibanj 2019.

Informativni listić župe, godina 15. broj 21.

Evandjelje: Iv 14, 23 — 39

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »

Ako me tko ljubi, čuvat će moju riječ pa će i Otac moj ljubiti njega i k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti. Tko mene ne ljubi, riječi mojih ne čuva. A riječ koju slušate nije moja, nego Oca koji me posla.

To sam vam govorio dok sam boravio s vama. Branitelj – Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, poučavat će vas o svemu i dozivati vam u pamet sve što vam ja rekoh. Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje. Neka se ne uznemiruje vaše srce i neka se ne straši. Čuli ste, rekoh vam: 'Odlazim i vraćam se k vama.' Kad biste me ljubili, radovali biste se što idem Ocu jer Otac je veći od mene. Kazao sam vam to sada, prije negoli se dogodi, da vjerujete kad se dogodi.«

Isus znade da se bliži trenutak njegove smrti. Zato koristi svoje posljednje trenutke – a ovih vazmenih nedjelja pratimo ga upravo u tim posljednjim trenucima promišljajući ulomke njegovog oproštajnog govora u dvorani posljednje večere – da bi svojim učenicima progovorio o onome što drži najvažnijim i ostavio im ono što smatra najvrjednijim. Prošle nedjelje smo ga čuli da ističe ljubav kao najvažniji znak kršćanskog raspoznavanja, a u današnjem evanđeoskom ulomku tom znaku kršćanskog raspoznavanja dodaje i tri veličanstvena dara.

Prvi Isusov dar onima koji ga ljube i čuvaju njegovu riječ je Očeva ljubav: „Ako me tko ljubi, čuvat će moju riječ pa će i Otac moj ljubiti njega...“ Evandjelje je radosna vijest o Bogu koji nas ljubi i koji nas želi uključiti u zajedništvo svoje ljubavi – slika tog zajedništva Očeve ljubavi prikazana nam je u slici nebeskog Jeruzalema u ulomku iz Knjige Otkrivenja koji nam je danas ponuđen kao drugo čitanje – a Isus Krist i ljubav prema njemu posvjedočene čuvanjem njegove riječi, način je na koji mi možemo zadovoljiti toj Božjoj želji. I nije, čini se, dovoljno reći da smo kršćani i da Krista ljubimo, da bi bili uključeni u zajedništvo Očeve ljubavi. Uz to je potrebno i čuvati ono što je Isus Krist govori i što po svojoj Crkvi, u kojoj nam Duh Sveti uvijek ponovo doziva u pamet ono što je Isus govorio, nastavlja govoriti. Oni koji ne prihvaćaju tu logiku, koji žive i propovijedaju drugačije, unose smutnju i uznemirenje u život crkvene zajednice, a tim i sebe, a sa sobom i druge oko sebe, dovode u veliku opasnost isključenja iz zajedništva Očeve ljubavi. U današnjem ulomku iz Djela apostolskih, koji nam je navješten kao prvo čitanje, vidimo kakav nered je u kršćansku zajednicu unosi logika onih koji sebe i svoja promišljanja, a ne Krista i ono što je on govorio i nastavio govoriti po odabranim učenicima, žele nametnuti kao pravilo ponašanja kršćanskoj zajednici. Slično se ponavlja i danas, a može se otkriti u glasu onih koji Crkvu prozivaju da nije dovoljno 'napredna' i kao i onih koji smatraju da Crkva nije dostatno 'tradicionalna'.

Nažalost, izjave i jednih i drugih, a s njima i sve ono što iza toga stoji, i danas smućuje i uznemirava kršćansku zajednicu i od svih onih koji su u Crkvi odgovorni, a zbog mira Crkve, zahtijeva jasnu poruku. Ta poruka je uvijek ista, a glasi da bez čuvanja u ljubavi svega onoga što je Isus Krist govorio, a što samo crkveno učiteljstvo autentično nastavlja tumačiti, prestajemo biti oni koji čine dio crkvene zajednice, a tim i oni koji po Isusu Kristu i ljubavi kojom ga ljube vršeći ono što je on govorio imaju zajedništvo u Očevoj ljubavi. Jednostavno rečeno, sami sebe isključuju iz zajedništva Katoličke Crkve, a tim i iz zajedništva Očeve ljubavi, svi oni katolici koji, želeći biti moderni, ne prihvaća vjerske istine Katoličke Crkve, naučavaju i javno zastupaju moral suprotan moralom učenju Katoličke Crkve, kao i oni koji pod izlikom tradicije žele poništiti Koncil i njegove plodove vraćajući Crkvu u pretkoncilska vremena ili oni koji, sa željom očuvanja iste tradicije, šire lažna proročanstva, poruke, knjige, a danas je to osobito na facebooku česta pojava, i tim lažnim proročanstvima, porukama i knjigama o tobože skorom ponovnom Kristovom dolasku, smućuje i uznemiruje duše vjernika i pozivajući ih „na oprez zbog bilo kojeg drugog pape (nakon Benedikta XVI.) koji bi mogao doći, jer on neće biti od Boga“.

Znajući da će se u njegovoj Crkvi događati ovakve i slične situacije, Isus je svojim učenicima, a po njima i njihovim nasljednicima i Crkvi u cjelini, dao i drugi dar, dar Branitelja – Duha Svetoga: „Branitelj – Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, poučavati će vas o svemu i dozivati vam u pamet sve što vam ja rekoh“. Čujemo, u već spomenutom ulomku iz Djela apostolskih, kako se apostoli u pismu kršćanima „po Antiohiji, Siriji i Ciliciji“, a u smirivanju situacije koja je nastala zbog nereda koji su u prvu kršćansku zajednicu unijeli oni koji su od kršćana iz poganstva tražili održavanje Mojsijeva zakona, jasno pozivaju na taj dar Branitelja – Duha Svetoga: „Zaključismo Duh Sveti i mi...“ Duh Sveti je dar crkvenom učiteljstvu i cijeloj Crkvi da bi mogli i mogla „dozivati ... u pamet“ ono što je Krist govorio, ali i to tumačiti u svjetlu znakova vremena, pomažući Crkvi da unatoč grješnosti i sukobima koji će je razdirati i nevjerodostojnosti pojedinaca koji će svojim djelima nagrđivati njezino lice, već sada bude odraz onog nebeskog Jeruzalema o kojemu nam je progovorio spomenuti ulomak iz Knjige Otkrivanja, a u kojemu vidimo obrise svoje slavne budućnosti kojoj se nadamo i zbog koje se, s povjerenjem u Kristovu riječ, ne uznemirujemo i ne strašimo zbog sadašnjih poteškoća.

Odras slavne budućnosti kojoj se nadamo je i treći dar koji nam Isus ostavlja zajedno sa svojim najbližim učenicima. Taj dar je mir. Nije to bilo kakav mir. To je njegov mir: „Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje“. Isus razlikuje svoj mir, mir koji nam daruje, od mira koji daje svijet. Mir svijeta izvire iz čovjekove potrebe za zadovoljenjem svih svojih važnih i manje važnih želja iza kojih, nakon što se zadovolje, slijede uvijek veće želje i veći nemir. To je mir svijeta koji i u Crkvu, ako se i kad se u nju uvuče, unosi smutnju i uznemirenost, kako nam to zorno svjedoči spomenuti ulomak iz Djela apostolskih. Mir koji Krist ostavlja i daje, drugačiji je mir. To je mir koji ne proizlazi iz zadovoljenja želja, nego iz čovjekove usklađenosti s Božjom voljom. Takav mir u svim situacijama, bez obzira kako bile teške, pronalazi prvi odgovor i nuditi pravo rješenja: „Zaključismo Duh Sveti i mi ne nametati vam nikakva tereta osim što je potrebno...“. Gdje danas možemo pronaći taj mir koji će donijeti utjehu našoj nutrini, a po nama i svima drugima kojima smo poslani? Odgovor je isti i danas kao što je bio i jučer. Možemo ga pronaći u zajedništvu s Isusom Kristom i u zajedništvu s onima kojima je Isus Krist darovao taj svoj mir, a to su učenici, to je Crkva.

Mnogi danas i među kršćanima to tako ne vide. Želio bih zato danas moliti za sve njih, za sve one koji su se odvojili od kršćanske zajednice i Očeve ljubavi sljedeći neke svoje putove, za sve one koji nisu poslušni poticajima Branitelja – Duha Svetoga i poslušni onome što on govori u Crkvi i po Crkvi, kao i za sve one koji u kršćanskoj zajednici Crkvi žive i nemaju mira, a nemaju ga jer ih je zarazio mir svijeta koji narušava njihove odnose i prema Bogu, prema Crkvi, prema drugim ljudima, pa i prema sebi samima. Istovremeno bih želio moliti i za nas koji to tako vidimo, za nas koji smo se ljubeći Krista i čuvajući njegovu riječ uključili u zajedništvo Očeve ljubavi, za sve nas koji želimo biti otvoreni poticajima i nadahnućima Duha Svetoga i poslušni Crkvi u kojoj i po kojoj Duh Sveti govori, sve nas koji smo osjetili ljepotu njegovog mira da živimo u skladu s tim i da znademo, kao i prva Crkva, u otvorenosti Duhu Svetom koji nas poučava o svemu što je Krist govorio i u pamet nam doziva sve ono što je za nas Krist učinio, razlučiti bitno od nebitnog, ugrađujući se u „sveti grad Jeruzalem“ kojemu su, u Ivanovom viđenju, zidine „imale dvanaest temelja, a na njima dvanaest imena dvanaestorice apostola Jaganjčevih“, ali u kojemu nije bilo hrama: „Ta, Gospodin, Bog, Svevladar, hram je njegov – i Jaganjac!“

mons. Mate Uzinić, dubrovački biskup

26. 05. 2019. ŠESTA USKRSNA NEDJELJA

8 h. VIDOVEC – za župljane

9:30 h. NEDELJANEC + Vladimir Srečko, ob. Gredelj, Josip i Barica Podolski, Vlado Herceg
+ Jasminka, Ivan, Dragica, Tomo i Ana Kocijan,
ob. Stanka Melnjak, Marijan Pribolšan
+ Tomo i Marija Pozder

11 h. VIDOVEC + Mladen Županić
+ Stjepan Sopić

27. 05. Ponedjeljak Augustin, Bruno, Barbara	19 h. VIDOVEC + ob. Vajdić i Serini – <u>daje Ružica Vajdić</u>
	+ Katica, Vlado, Lovro i roditelji Katica i Stjepan Hajsok – <u>daje sin Dragutin</u>
28. 05. Utorak GODIŠNJICA POSVETE KATEDRALE	19 h. VIDOVEC + Juraj i Kata Težak – <u>daje Katarina Jerec</u> + Stjepan i Milka Melnjak
	+ Franjo Tomiša – <u>daje supruga Milka</u>
29. 05. Srijeda Maksim, Ervin, Većeslav	19 h. NEDELJANEC + Težak Ljubica – <u>daje ob. Težak</u>
	+ August, Anđela, Ivan i Franciska Posavec – <u>daju Tomo i Ana Ljubek</u> + Vid Ptiček – <u>daje ob. Ptiček</u>
30. 05. Četvrtak UZAŠAŠĆE GOSPODNJE	19 h. VIDOVEC + Ivan Kovačić – <u>daju supruga i djeca</u>
	+ Anka i Josip Gazdek – <u>daje sin Franjo i obitelj</u> <u>NA KRAJU SV. MISE EUHARISTIJSKO KLANJANJE</u>
31. 05. Petak POHOD BL. DJEVICE MARIJE	19 h. VIDOVEC + Helena, Ivan, Stanislav, Marija, Antun i Stjepan Cafuk, Slavko Volarić – <u>daje ob. Mađarić</u>
	+ Blaž i Marija Zavrtnik – <u>daje sin Slavko</u>
1. 06. Subota <i>Sv. Justin, mučenik</i>	16 h. VJENČANJE – <u>ROMANO POZDER I PETRA POZDER</u>
	17 h. KRŠTENJE – <u>TIA NOVAČKO</u>
2. 06. Nedjelja SEDMA USKRSNA NEDJELJA	19 h. VIDOVEC + generacija 1964. – Božica Kliček, Josip Kazoti, Stjepan Šafar, Stjepan Vajdić, Božidar Plantić, Čedo Mihalinec, Ivica Marković, Mladen Kučko, Josip Brezovec i za 40 godina osnovne škole
	8 h. VIDOVEC – za župljane
2. 06. Nedjelja SEDMA USKRSNA NEDJELJA	9:30 h. NEDELJANEC + Franjo Prešnjak, Ivan i Terezija Tomašić – <u>daje ob. Josipa Tomašić</u> + Stanislav, Ivan i Marija Gredelj, Stjepan Novak – <u>daje Katarina Novak</u>
	11 h. VIDOVEC + Stjepan Cafuk – <u>daje sin Mladen sa obitelj</u> + Lovro Hajsok – <u>daje sin Velimir s obitelji i ob. Habulan</u>

O G L A S I

TISAK: MAK, Glasnik SiM, Glasnik Svetog Josipa, Brat Franjo
Pozivamo vas da oni koji još nisu, postanu **prijatelji Caritas!**
KNJIŽICE ZA OBITELJSKI DAR MOŽETE PODIĆI U ŽUPNOM UREDU ILI U CRKVI

ŽUPNI URED VIDOVEC – UREDOVNO VRIJEME:

PONEDJELJAK, UTORAK, ČETVRTAK I PETAK: 18–19 sati; SRIJEDA: 9–10 sati
ŽUPNI URED NE RADI U OVE DANE: SUBOTOM, NEDJELJOM, NA VELIKE CRKVENE I
DRŽAVNE BLAGDANE!

BOLESNIČKO HODOČAŠĆE U MARIJU BISTRICU BITI ĆE U SUBOTU, 1.06.2019.
GOD. AUTOBUS ĆE KRENUTI OD GOJANCA PREMA VIDOVCU U 7h UJUTRO,
PA MOŽETE PRIČEKATI NA SVOJIM AUTOBUSNIM STANICAMA
ŽUPNO GODIŠNJE HODOČAŠĆE NA MARIJU BISTRICU BITI ĆE U NEDJELJU
(9.06.). PRIJAVE ZA AUTOBUS U SAKRISTIJI DO SRIJEDE 5.06.2019. GOD.

Zajednica mladih i dječji zbor župe Sračinec pozivaju sve zainteresirane na pred-
tavu „Optuženi Stepinac“ u nedjelju 9.06.2019. god. u Domu kulture Sračinec s po-
četkom u 17 sati. Posjetitelji mogu sa sobom ponijeti namirnice koje idu za potrebe
Socijalne samoposluge u Varaždinu

Ured za pastoral duhovnih zvanja organizira susret ministranata u subotu
8.06.2019. u crkvi sv. Mihaela ark. u Sračincu

VAŠOM POMOĆI ZAVRŠENA JE VANJSKA OBNOVA KAPELE U CARGOVCU. SA-
DA SLIJEDI UNUTARNJA OBNOVA. TAKOĐER SE ZAPOČELO SA OBNOVOM
GLAVNOG ULAZA U DVORIŠTE ŽUPNE KUĆE. ULAZ SE PROŠIRUJE, A POKRAJ
NJEGA BITI ĆE I NEKOLIKO PARKIRNIH MJESTA

Bog postoji !

Čovjek je otišao u brijačnicu ošišati svoju kosu i skratiti bradu kao i obično. Počeo je pričati sa brijačem. Pričali su o mnogim stvarima i raznim temama. Iznenada dotakli su temu o Bogu.

Brijač je rekao: "Pogledaj čovječe, ja ne vjerujem da Bog postoji kao što si ti to rekao." "Zašto si to rekao?" - upitao je čovjek.

"Pa to je tako jednostavno, samo moraš izaći na ulicu da shvatiš da Bog ne postoji. Reci mi da Bog postoji; bi li bilo toliko bolesnih ljudi? Bi li bilo napuštene djece? Da Bog postoji, ne bi bilo patnja i boli. Ja ne mogu zamisliti Boga koji dopušta ove stvari." Čovjek je zašutio jedno vrijeme misleći se jer

nije želio odgovoriti bez argumenata.

Brijač je završio svoj posao, i čovjek je izašao iz brijačnice. Ubrzo nakon što je izašao ugledao je čovjeka sa dugom kosom i zapuštenom bradom (izgledao je sav neuredan). Onda je čovjek ponovo ušao u brijačnicu i rekao brijaču: "Znaš što? Brijači ne postoje: "Kako ne postoje?" - upitao je brijač. "Ne!" - čovjek je uzvikuo. "Oni ne postoje, jer da postoje ne bi bilo neurednih ljudi, kao što je onaj na ulici: "Ma brijači postoje samo što ljudi ne dolaze k njima." "Točno!" - potvrdio je čovjek i nadodao: "Isto tako i Bog postoji samo ljudi ne dolaze k Njemu!"